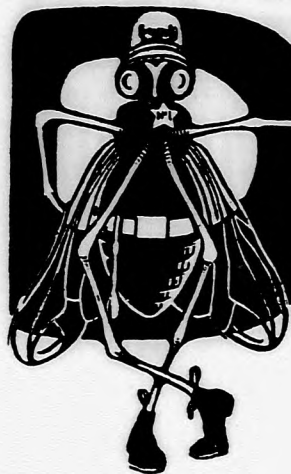

VOL. 20. ÉV.

No. 2. szám. 22.

DETROIT, MCH.

DONGÓ

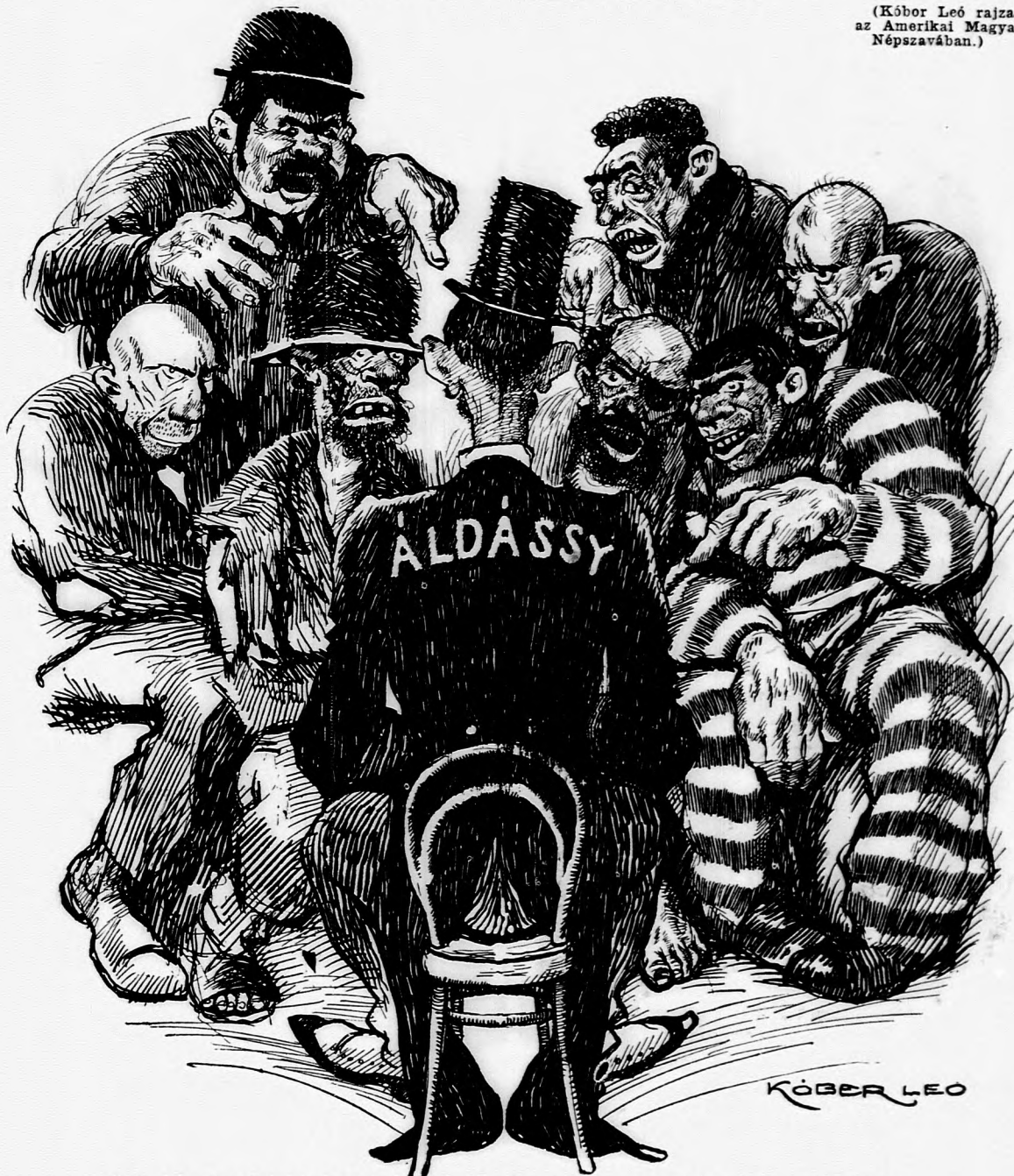
Chas. Pelekys
Lef. 22 dec. 15
508 W. 14th St.

BETEG

1922 január 15.

ÁLDÁSSY TANULMÁNYOZ

(Kóbor Leó rajza az Amerikai Magyar Népszavában.)

KÓBOR LEO

(Meghitt baráti körben információkat gyűjt az amerikai magyarságról.)

VÉGRENDELET

Irta: RUDNYÁNSZKY GYULA

Rossz lábon állok az öreg kaszással;
Egyszer reám suhint majd csendesen:
Tarlóba dülök annyi más kalászszal;
Nem csoda hát, hogy végrendelezem.
Sokat bolyongtam, amióta élek:
Azt akarom, hogy ez az árva lélek,
Mely, amig éltem, meglapult sután,
Céljához érjen a halál után!

A jó világ eltemetett elégszer;
A sirom éjjelén, ha meghalok,
Ragyogjanak mint tiszta fényű ékszer
Lelkemre csillagkoszorus dalok!
Azt akarom: mit ferdén cselekedtem,
Porladjon el nyom nélkül feledtetten;
De oszlop álljon a magas hegyen,
Költészetem sugárzó tett legyen!

Alkotni vágytam, mégse boldogultam.
Szerettem a jót, szépet és nemest;
De szellememre békót vert a multam,
Munkám delén nyomott le a kereszt.
Akik hiven szeretnek, mégis árvák,
Az embersorfalon szenvedve járnak
Végig a méltatlan vesszőfutást:
Dalom legyen fölöttük a palást!

Ha engem orkán elfogott az utban,
Paskolt a jég, sodort a szélrokon:
Fejem hová hajtom le, azt se tudtam;
De dalt pengettem ajzott hurokon.
Hol elhagyott, szükölködő szegények
Kövön fekszenek, árvaságban élnek:
Fejük alá keserves éjeken
Selyem párnákat szőjön énekem!

Kenyér miatt robotnak rabja voltam;
Mondták, családom ellen vétkezem,
Hogy a világszabadságról daloltam,
Szerszám helyett tollat fogott kezem.
Kik el nem türnek semmi szolgaságot,
Kik, amihelyt korbács szemükbe vágott,
A zsarnokot pokolba kergetik:
Dalom lobogjon zászlóul nekik!

Mikor letörve, étlen, összetörve,
Az égre ráztam véres öklömet;
Sziklához láncolt bánatom nyakörve:
Emelt az eszme szárnya mind fölebb.
A nép ha inségben átkozódik:
Dalom pajzsával menjen a bitóig;
Mig lelke szebb világba lendül át,
Dalom rebegjen vértanu-imát!

Ha nem hajtottam gyáva módra térdet,
Azt hitted: a világot felfalom;
Fájt, nemzetem, hogy elméd meg nem értett,
Mikor szivedre font babért dalom.
Pályámat jégverés üldözte végig;
De majd ha minden termésed megérik:
Költészetem harmatcsepp lesz talán
Dicsőséged virágos hajnalán!

VEGYES HIREK

Brooklynban egy asszonyt beoltottak kecskemiriggyel azért, hogy megtudja különböztetni a jót a rossztól. De sok kecskemirigyre lenne szükség nálunk, magyaroknál!

Szenzációt keltett, hogy egy minnesotai kis városban — állítólag — lefejeztek egy holttestet. Pedig a halottnak nincs szüksége a fejére, hiszen az élők között is rengeteg sokan megélnék fejletlenül.

De Valera, az ir "köztársaság elnöke" lemondott és az isteni nép nagyobb része ellene fordult. Hogyis mondta azt Petőfi: "de így jár, ki emberrel tesz jót."

Áldássy tanácsos elért annyit, hogy áldva emlegetik őt az amerikai magyarok. De azért nem lesz tanácsos a tanácsosnak még egyszer eljönni Amerikába, mert akkor igazán meg lesz áldva.

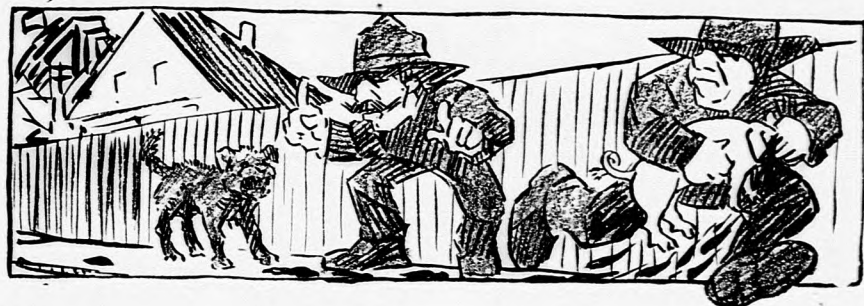
A franciák újabb békszerződést akarnának aláírni, amely szerint senki se bántja a másét. Hát ez helyes, de azért a magáét mindenki visszaveheti, ha tudja.

A bécsi egyetemet alighanem bezárják, mert nincs pénz a főtartására. Csodálatos! És arra volt pénz, hogy szavazatokat vásároljanak a soproni döntésnél.

Zita királyné követni akarja a Mária Terézia példáját. De ne feledje, hogy például a csehek leütötték a Mária Terézia fejét.

A királypucs hőseit szabadlábra helyezték. Hát hiszen ez előrelátható volt, mert a régi közmondás szerint "nem vájja ki szemét mágnás a mágnásnak."

A karlisták újból erősen mozognak Magyarországon. A vezerséget Apponyi Albert gróf vállalta, s kijelentette, hogy szélesebb alapon indítják meg a mozgalmat. Ugylátszik, hogy Apponyi mindenáron meg akarja érdemelni a "nagy köpönyegforgató" nevet.

DISZNÓSÁGOK

LEECHBURGON gyűlést tartottak nagyhirtelenül a bodik és elhatározták, hogy disznótort rendeznek és pedig belépti díjjal. A férfiak belépti díja egy dollár, a nők nem fizetnek. Disznóölés előtt a sertéske gazdája azt ajánlotta, hogy jó lesz előbb kihuzgálni a többi sertés fogait, nehogy valami baj essen és belekerüljenek a Dongóba. A bodik egymásután lekapdosták az áldozat testvéreit és kihuzgálták a fogait. Az egyik bodin az ing, a másikon pedig a festék mutatta a foghuzás eredményét. Mikor a sertéske került a sor, a böllér nagyon izgatott volt, de azért csak odabökte a nagy kést a tarkójába. Megtörtént ezután a pörzsölés, azután pedig elszállították a tetemet egykereű gyászokcsin, de a sertéske megunt a döcögő kocsit és beugrott a "pulum"-ba. Nagynehezen mégis csak elkerült a sertéske a konyhába, ahol eret vágta rajta, hogy többé meg ne szökjön. Az egyesület hivatalos fogorvosa mikor megtudta, hogy elvették tőle a "dsáb"-ot, odament a ravatalon fekvő sertéskehez és kihuzgálta a meglevő fogait azzal az érveléssel, hogy azok úgy se sülnek meg. Ezek után a miszisz a kemencébe gyömöszölte a sertéskeket s este megvolt a várva várt lakoma. Az egyik bodi a sertéske fülét és farkát papirba tekerve zsebébe dugta, de egy szemfüles miszisz észrevette a dolgot és így előkerült a füle meg a farka. De azóta nem tanácsos nagyon kérdegetni, hogy hová lett a sertéske füle és farka?

East St. Louisban disznót vett az egyik miszter. Újévre vitték neki a disznót, de mivel nem volt nála ködmönlé, így tehát azt mondta, hogy másnapig várhat vele, mert a disznóölés nem gílt megfelelő áldomás nélkül. Másnap azután került ködmönlé s összehívták a szomszédok disznóölésre. Megfelelő italozás után az egyik bodi ugyancsak nekiesett a disznónak, csak hogy megjárta, mert a meglehetősen sovány disznó úgy el-

futott vele, akárcsak egy versenyló és pedig egyenesen neki a farakásnak. A bodit a misziszek locsolták életre s az orvos drótozta meg a kalaptartóját. Nem is szereti azóta, ha megkérkezik tőle, hogy mikor megy disznót ölteni?

Ubriessen kocát vett a miszter és nagyban eldicsekedett a gyárban, hogy ő óhazai módon csinálja a disznóölést meg a pörzsölést. Mivel pedig nem akart kimaradni a gyárból, este munka után akarta elintézni a disznó sorát. A miszter véletlenül dombon lakik s hogy marokra vette a nagy kést és elkapta a kocát farkánál fogva, a megijedt disznó nagyot ugrott és szaladt lefelé a dombról a miszterrel együtt. A koca nem engedett a 48-ból, de a miszter se, aki így azután a püspökfalaton szánkázta végig a domboldalt. A nagy kiabálásra összeszaladtak a szomszédok és úgy kupán billentették a kocát, hogy beadta a kulcsot. A kocát hazavitték szánkón, a miszter pedig nyögve támolgott haza és ugyancsak tapogatta azt a részét, amelyről a takaró is lekerült csuszkalás közben. Otthon azután nagynehezen megpörzsölte és fölívágta a disznót a miszter. Másnap azonban a miszisz nagyban kiabált rá, hogy a disznó háromnegyed részén ott maradt a szőr. A miszter csak bólogatott, majd pedig így adta a szót nagykeservesen: "Hátszen tudom, hogy a kocán maradt elég, de rajtam nem maradt semmi."

A glenwoodi bodik disznót öltek, csak hogy annyira megpörzsölték, hogy mind összeroppedezett a bőre, mégis rajta maradt a szőr sok helyen, amit a megtüzesített kutacsos égettek le a bodik. Mikor azután hazafelé vitték, betakarták lepedővel, hogy senki se lássa a repedezett bőrű disznót.

Mikor megölték a disznót a glenwoodi bodik, az egyik odaszólt a másikonak, hogy feküdjön rá addig a disznóra, amíg ő beviszi a vérrel az

edényt a konyhába. A bodi hűségesen rá is feküdt az áldozatra, hogy meg ne szökhessen. A másik bodi azonban sokáig elmaradt s mire visszakerült, a vártáló bodi csaknem odafagyott a disznóhoz.

Ilyen az igazi kuruc

Szathmáry József, az "öreg kuruc", aki éveken át hűségesen és buzgalommal tolt a Dongó szekerét Trentonban, hetekkel ezelőtt súlyosan megbetegedett, de igazi kuruc léte nem hagyta magát, amint azt alábbi tréfás hangu levele mutatja:

"Három héten át a Halál öfelségével úgy vagdostuk egymást a padlóhoz, hogy majd betörtük egymással a padlót. Hol öfelsége volt felül, hol pedig én, de azért hála az Urnak, végül mégis csak én vertem földhöz Halál öfelségét úgy, hogy még a csontja is recsegett. A 25 éves házassági évforduló alkalmából azt kívánom Kemény urnak és nejeinek, hogy 100 éves korukban is együtt lehessenek boldogságban és gondtalan örömben."

Szathmáry József

Hát ilyenek az igazi magyarok, a kik még akkor sem engednek a 48-ból, amikor a Halállal kell megbirkózni.

HUSZADIK ÉVFOLYAM

Január 1-én huszadik évfolyamába lépett a Dongó, vagyis legénysorba került. Február 15-én lesz a Dongó 20-ik születésnapja s akkorra nagyobb évfordulói számot adunk ki a naptárral együtt. Kiki szurkolja le a betegeket, mert pénzbe kerül a legénnyé avatás.

ÉRTESÍTÉS

Trentonban és Roeblingen **PAPP FERENC** ur van megbízva a beteglátogatással. Ajánljuk őt a honfitársak jóindulatába. Címe: 339 Centre Str., Trenton, N. J.

A. J. FECKO

9516—18 Yeakel Ave. Cleveland, O.

Elsőrendű péküzlet. Tejcarnok. Finom szivarok és cukorkák kaphatók. Előzékeny kiszolgálás és magyaros barátság van Fecko üzletében.

MUFFOL MISKA

FŐBURDOS SZAVALATAI

ELGYÜTT mán a farsang is oszt mondok ijjenkor ráfér a zemberre egy kis boloncság, ha mingyán savanyu világ van is manapság oszt a zemberek ugy rinak mind a gömöri fazekas mikor a szekere feldül. No de hát a panaszkodással nem mén a zember messzire, hát inkább járjuk el a bolongyát a farsangon. Ugyis gyün a büt, hát lehet szomorkodni eleget.

A licsburgi böllér meg ojjan bizi vót, hogy némejjik nap öt hejjen is disznókodott. Nem csuda azután ha alaposan bekacsintott oszt hogy eccer hazafele menőbe benézett egy hejre, hát ugyancsak legyeskedett a miszisz körül, aki ojjan ötöst adott neki, hogy disznólábnak nézste tüle a zegész világot. A miszisz misztere meg elő kapta a zöreg kést oszt avval akarta megaggyusztálni a legyeskedő böllért, aki ijettébe ugy lecsuszott a 32 garádicson, akárcsak egy kigyó. Mikor azután leért a zudvarra, hát ott lyutott eszébe a virtus oszt elkezdett kijabálni, hogy aszondi gyere le, ha mersz, hát kiontom a béled. De mikorra a miszter lement a zöreg késsel, hát a böllér elszelét.

A glenvudi bodi meg beteglátogatóba járt a zegyik misziszhe, de hogy eccer nem tanálta otthun, hát kíváncsi vót, hogy nincs-e a szomszédba. Fel is kapaszkodott a fencre, de meg lyárta, merthogy a fencen akatt oszt elkezdett kijabálni, hogy vegyék le. Hát ebbül láccik, hogy nem való tulajágosan kíváncsinak lenni.

De elég is vót a szavazásbul, mer-hogy most disznótorok vannak, hát mondok több nap mind kóbász, így osztég lyó lesz elnézni egy kis disznóságra, mer ebbe a szűk világba nem lehet igen válogatós a zember.

Wahrman jövendő

Olyantól tudom, aki ott volt.

Az 1873-ik évben is tele volt Panamakkkal a levegő. De azoknak akkor még nem volt olyan szép nevük. Egyszerűen "lopásoknak" hívták, ami még kőkorszakbeli elnevezés volt.

A Deák-korszak már alkonyodott. Az alkotmány mézes esztendei megsavanyodtak. A nemzetközi piacon a Krach előszelét lehetett érezni. Az országban dult a szabad uzsora. A föld mozgott. Az ország maga is uzsorakölcsönökből élt, de a vasutépítésnél "mindenféle" dühöngött. A képviselőház tanácskozása merő gyanúsításokból állott.

Szóval kutya idők voltak. Aki nálunk a hetvenes évek történetét egyszer meg fogja írni, azzal fogja végezni, hogy ennek a mi nemzetünknek csakugyan van külön Gondviselése.

Egy csomó aggódó képviselő a késő esti órákig nyugtalankodott a deákpartti klubban. Tele voltak félelemmel és aggodalommal. Mi lesz az országból, ha ez így megy tovább? Mert akkor még voltak olyan bölények is, akik igazán tudtak aggódni.

A társaság együtt ment aztután az "István"-ba vacsorázni, de utközben még mindig az ország vagyonában történt harácsolásokról és az öldöklő gyanukról beszélgettek.

Wahrmann Móric is velük volt, aki mint pénzember többet látott a többinél, de ő is tele volt nyugtalansággal.

Az egyik öreg képviselő, aki a "nagy kort" még közelről látta, elke-seredve sóhajtott föl:

— Édes istenem; ilyen időkről fogalmunk sem volt nekünk akkor. Csak azt szeretném még tudni halálom előtt, hogy ugyan utánunk is így fog-e menni minden? Akkor is meglesznek-e ezek a harácsolások, lopások, proviziók, meg mindenfélék. Nem; nem hihetem.

Wahrmann Móric megállt.

— Hát tudod mit? Én fiatalabb vagyok náladnál, de ezekből a dolgokból

többet láttam, és tudom, amit tudok. Nohát, az utánunk következő nemzedék ki fog minket nevetni, hogy milyen tudatlan, naiv szamarak voltunk mi ebben a korban.

Ha valakinek kedve tartja, hát ne-
vessen.

Kenedi Géza

MINDENKINEK

tudomására hozzuk, hogy a Dongó 20-ik születésnapjára kiadandó nagy ünnepi számunkat csakis azok kaphatják meg, akiknek rendben van az előfizetésük. Akik betegség, vagy munkahiány miatt egyelőre nem tudnak fizetni, legyenek szivesek azt nekünk megírni és magyar becsületre elküldjék nekik az ünnepi számot.

Földikém

NE ÉLJE FÖL A MEGTAKARITOTT PÉNZÉT amíg a munka megindulását várja, hanem

VEGYEN FARMOT

és legyen a maga gazdája. A farmer előtt nem csukják be a kaput, annak mindég van munkája és függetlenül élhet.

Cleveland környékén több jó farm van eladó, jöjjön és válasszon ki egyet magának. Itt jó utak vannak és közel a nagy városokhoz, úgy mint Akron, Lorain, Painesville, Ashtabula, Youngstown, Niles, Warren stb. ezek mind ipar városok, ahol jó piacok vannak.

Keressen fel vagy írjon:

Holló

farm irodája
8926 Buckeye Road, Cleveland O.

HÁBORUS TRÉFÁK

HÁT ODALÓTT

A kórházban fekszik a sebesült. Rossz helyre kapta a golyót, olyan tájra, mint Gyogye herceg, csak még valamivel lejjebb. Az orvos, amikor először leveszi a kötéléket, haragosan rászól a katonára:

— Hát nem szégyenled ezt a sebet?

— Mért szégyenleném? Becsülettel kaptam.

— De hátul. Te szaladtál, nyomorult!

— Nem szaladtam én, uram. Csak évődtem az ellenséggel.

— Hogyan?

— Ugy, hogy nagyon rosszul lőtt az istenadta. Egy golyó se talált. Nagyot puffant, keveset ártott. No, mondok magamban, megmutatom én ennek, hogy hová löjjön.

— És?

— Megmutattam.

— Nos?

— Hát aztán odalótt. Éppen csak ez az egy golyója talált.

HOL SEBESÜLT MEG?

Egy sebesülttel találkoztam az utcán. Jóképű, büszke járásu magyar fiú. A jobbkarja fel volt kötve. A keze-fején akkora kötés, mint egy gyerekfej.

Szivarral kínálom meg. Elfogadja és szóba áll velem érte.

— Hol sebesült meg, barátom?

Ugy néz rám, mint aki nem nagyon bizik a józan eszemben. Aztán kiböki:

— A kezemen.

— Persze, persze. Látom. De mégis, azt mondja meg, hogy hol?

Megint rámnéz. Aztán a balkezén mutatja a szájába tett szivarral.

— Hát itt fölül, a kezemfejen ment be a golyó s erre alul, a tenyerem vastag husából jött ki.

— Értem, hogyne érteném. De azt szeretném tudni, hogy hol történt ez?

Megint rámnéz. Aztán felvillan a szeme, mint aki végre megértett.

— A schützengrabenben.

Még egy utolsó kísérletet teszek a bakámmal.

— Azt szeretném tudni, hogy északon volt-e, vagy délen. Miképp hívják azt a helyet, a várost, vagy a községet, ahol a csata volt?

Lenézően nézett rám a baka.

— Tudja a kánya. Nekem a kezem fáj, uram s nem annak a buta falunak a neve.

S peckesen odébb állott.

CSAK A NÉMETTEL VAN BAJ

Golyóval a lábában hazajött a szerbiai harc térről Fiala János közvitéz, a polgári életben vadőr. Nem nagy kárt tett benne a golyó, már gyógyulóban van a vitéz s járkal az utcákon, mert az orvosok — igen okosan — járkáltatják, sétáltatják a lábbon sebesült katonákat is, nehogy rosszul gyógyuljon a sebük. Fiala János jártában-keltében találkozik a gazdájával is.

— Na, János, hogy vagyunk?

— Elég jól, nagyuram. Csak valamivel gyorsabban gyógyulhatna a seb.

— Miért?

— Sietek vissza.

— Olyan nagyon kívánczol a háboruba, János?

— Mivelhogy sok dolgunk van még arra felé, míg a szerbvel végeztünk. S aztán még a muszka jön, azt is le kell verni. S ha ott végeztünk, akkor jön a legkeményebb dió.

— Ki jön még akkor, János?

— Hát a német!

— De, János, hiszen a némettel barátságban vagyunk. Együtt harcolunk és együtt győzünk vele.

— Igazán, uram? Na hála Istennek. Semmi ellenségtől nem féltem eddig, csak ettől az egytől, aki barátunk.

MERT NAGYON SZERETI

Ugy bántak a sebesülttel, hogy a mennyországban se élhetett volna szebben. Puha fehér ágy, gondos ápolás, a legfinomabb ételek-italok. Se-lyemkezek igazították a fejealját, rózsás fülek lesték minden kívánságát, eperajkak suttoztak neki vigasztaló szavakat. Akárhányszor két-három gyönyörű ápolónő sürgött-forgott körülötte:

— Kellene-e valami, derék, vitéz katona?

A mord legény lehunyta a szemét, úgy morogta:

— El akarok menni. Vissza akarok menni a háboruba.

Addig-addig mondta, amíg csak eleresztették gyógyultan. De bucsuzás-kor a doktor megkérdezte:

— Mért kívánczoltál olyan sürgősen vissza. Még pihenhetél volna öt-hat napig.

— Inkább a csatamezőn, mint ennyi sok asszony között.

Nagyot néz az orvos:

— Hát olyan nagyon gyűlölöd az asszonyokat?

A katona felsóhajt:

— Nem. Olyan nagyon szeretem őket.

ROTH BANKHÁZAI

**PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK**

401—403 Jerome St. McKeesport, Pa.
Pittsburgh State Bank
506 Grant St., 507 5th Ave.
Pittsburgh, Pa.

“SAMU” BAJBAN

Kedves Nénik és Bácsik! Hát ennek már a fele se tréfa. Mert ugyesett a dolog, hogy ujesztendőre gyönyörű szép bársony nadrágot varrt nekem az édesanyám. Takaros nadrág volt, annyit mondhatok. Mikor a szomszédunk kis fia, az én pajtásom, meglátta rajtam a zöld bársony nadrágot, hát elsápadt az irigységtől és a hóba ejtette a lekváros kenyeret. Büszke is voltam nagyon az új nadrágra, de délután eszembe jutott, hogy baj van a kréta körül. A nadrág zöld, a gombok rajta fehérek, de hol a piros, hogy teljesen magyar nemzeti színű legyen? Kértem az édesanyámat, hogy varrjon a nadrágra egy kis piros zsinórt, mert láttam a képeken, hogy zsinór van a magyar huszárok nadrágján. Csakhogy az ilyen kis legény kívánságaival nem sokat törődnek. Gondoltam magamban, hogy többet ésszel, mint erővel; elnéztem egy üveg vörös tintát és olyan paszomántot csináltam vele a zöld nadrágon, hogy csak úgy viritott. Akkor azután örömben kimentem az udvarba és kipróbáltam, hogy jól csuszik-e a fényes bársony nadrág a havon. Hát csuszott takarosán és pedig úgy, hogy mikorra bekerültem, olyan sima volt a csuszálás része, mintha csak leborotvták volna. Eből jött a baj; mert a nadrágot levették rólam és úgy magyarázták meg

nekem, hogy a bársony nadrág se nem szánka, se nem koresolya. A magyarázatra elkezdtem ordítani, akkor pedig külön porció járt ki, mert ordítani nem illik. Végre is az édesapám mentett meg a további veszedelemtől, mert azt mondta, hogy csak gyakoroljam a hangomat, hátha belőlem is Caruso válik. De azért azt mondom a néniknek és bácsiknak, hogy ne szánkazzanak a zöld bársonynadrágon, mert az nagyon fáj.

Örmény-anekdoták

A KUTYA ÉS A BÉL.

MÁRTONFI A. pap, midőn egy izben hazafelé tartott, egy gyermeket látott maga elé futni, a ki arcából kikelve tudatta vele:

— Teszszék jönni pap báci, mert a tuta medette a talián belét.

Mártonfi pap egyenesen a gyermek szülőihez ment:

— Hallották mit beszél ez a gyermek? Azt mondja, hogy a kutya megette a talián belét. Küldjenek gyorsan orvos után!

— Nem a talián belét, hanem a mi belünket ette meg a kutya, — világoztatták fel a háziak Mártonfit.

— Igen? akkor jó lesz két orvost is hivatni, nehogy baj legyen.

— Nem kell doktor tisztelendő ur, hiszen nem minket evett meg a kutya, hanem csak a kolbásznak való bélt.

— Vagy úgy! Most már értem. Tehát a maguk disznó belét ette meg a kutya, az már más. Ezt kellett volna mondani először is, a helyett, hogy annyit kábitották a fejemet.

VIGASZTALÁS

Nagyon panaszkodott hajdanában egy bős az apjának, a miért ez nem járatta iskolába és nem taníttatta magyarul.

— Ma már én is “hivatalista” lehetnék, ha taníttatott volna magyarul — sopánkodott a fiu.

— Oh te számár! Adj hálát az istennek, hogy így van. Most legalább csak az örmények tudják, hogy milyen számár vagy, ők pedig hallgatnak. De ha a magyarok is tudnák, ásis ki kellene hogy szökjék a világból.

HALÁLOS ÁGYON

Haldokolt egy öreg örmény s ősi szokás szerint az lett volna kötelessége, hogy mielőtt lehunyja szemeit, elbucuzzék hozzátartozóitól. A mi emberünk erre képtelen volt. Bárhogy szólították, rázták, mozgatták, nem akart magához térni. Pedig ott volt ágya mellett legkedvesebb

fia is, ki sok évek mulva most került elő, hogy atyja megáldja őt. Az egyik családtag ismét rázogatni kezdte az öreget.

— Kelj fel Hácsig, itt a fiad!

Az öreg erre sem reagált.

Az egyik rokon végre az “utolsó” eszközhöz folyamodott. Elővett egy jól kiszáritott báránybőrt és az öreg füleihez közel tartva, elkezdte recsegtetni.

De már erre, mint egy vérbeli harci paripa, figyelmes lett az öreg, feltápázkodott ágyában s minden erejét összeszedve, még egyszer megszólalt:

— Mit adjak érte?

A VONATON.

Diákok utaznak a vonaton. Egymásután mutatkoznak be az ott levő örmény kereskedőnek, kit ez a figyelmesség igen meghatott. Végre megjelenik az utolsó is:

— Nevem Sándor Sándor.

Az örmény elneveti magát.

— Hagy beszilhet nikem ilyen balandakat. Azt míg csak elhiszem, hagy Sándarnak hívják, de Sándar Sándar ipen úgy jön ki, mintha ágye-kátye in azt mandanám magának, hagy Bagdán Bagdán vagyok, pedig csak Bagdán vagyok.

MIHÓK SÁNDOR

az egyik legismertebb és legnépszerűbb magyar újságíró, (aki Youngstown, Ohio-ban lakik) elvállalta a Dongó beteglátogató tisztességét. Ahol csak Mihók Sándor megfordul, fogadják szíves szeretettel és szurják le neki a betegeket!

KÉRDEZZE MEG

a kereskedőjétől,

hogy

TART-E

STOYKA-FÉLE
MAGYAR
GULYÁST?

VIDÉKI KRÓNIKA

A WARRENI miszter nagybűszkén kiment automobilozni és annyira elbizta magát, hogy még csak rá se nézett a gyalogjárókra. Egyszer azután megunta a dícséretet a masina és nem mozdult se előre, se hátra. A nóta vége az volt, hogy haza kellett huzatni a vasparipát, amiről az állatorvos megállapította, hogy beleesett az "ifju Lujzába." A miszter azóta maga is csak gyalog parádézik. Így jár az, aki nem szurja le a három beteget, de potyán olvassa a Dongót.

A "bivalybéli" bodik elmentek kántálni és úgy beszédtek a "fehér" muli"-ból meg a "ködmönléből", hogy egyszer csak kidőltek a kántálók. Nehány koma még együttmaradt, csak hogy az egyikkel baj történt, mert repülő gépnek gondolta magát és a hidról belerepült a vízbe. Onnan kiabált azután segítségért a komáknak, akik ki is halászták nagynehezen a didergő halat és bevitték egy tót komához, ahol egy kis "gezelint" öntöttek bele, azután uedig tetőtől talpig felöltöztették száraz ruhába. Örült a miszter, hogy új ruhát kapott karácsonyra, de azért nem tanácsos tőle megkérdezni, hogy jól passzol-e az új áncug?

A sufolki bodik elmentek ujesztendőt köszönteni "Bivalybélre". Köszöntgettek is addig, amíg az egyik bodinak meg nem biesaklott a térde és az orrával törülgette a padlót. A "bivaly-

béli" bodik erre elhatározták, hogy hazaszállítják brieskán. Keritettek valahol egy ócska gyerek koesit, beletuszkolták a bodit és úgy tolták haza. Csak hogy az egyik kerék görbe volt és minden döccenésnél kirepült a bodi a brieskából a hóba. Mire hazahértek, a bodi tetőtől-talpig havas volt és a misisz tisztogatta le róla a havat a seprével.

New Brunswickon két "görli" elment este a "só"-ba. Mivel másnap reggel se tértek vissza, elkezdtek őket mindenfelé keresni. A rendőrségnél is jelentést tettek és megindult a keresés minden vonalon. Harmadnapra hazakerültek a görlik és elmondták, hogy a "só" után a szivarjár mellett sétáltak s egyszer csak megkapták az egyiket, belökték egy automobilba és el akarták vinni. A másik megkapta az automobilba és ordítva futott utána. Erre a másikat is belökték az automobilba és elvitték őket valahová, ahol egy öreg "csájni"-ra birták a felügyeletet. Időközben valahogyan megszöktek a görlik és egész napi gyaloglás után hazahértek. Ebből pedig az a tanulság, hogy fiatal görliknek nem tanácsos éjjelután sétálgatni az utcán.

A glenwoodi bodik dísznót pörzsöltek és mikor pörzsölés után hazafelé huzták a dísznót, a feleuton eszükbe jutott, hogy nem szedték le a dísznó körmeit. Viszszahuzták tehát a pörzsölő helyre

és csak úgy hidegen akarták lerántani a papucsokat. De hogy nem ment a dolog, az egyik bodi szalmába kötözte a körmeiket és úgy csavargatta nagysokáig. Mikor végül meztláb volt a dísznó, hazahuzták diadalmasan és megitták az áldomást. Csak hogy nagyon benyaltak és sehogy se tudták kivenni a dísznó beleit s végül is a miszisznek kellett átvennie a hentességet.

Chicagóban az egyik magyar háznál nagy beesben állott a kutya, amelynek kölykeit jó pénzen szokták megvenni. Egyszer azután beadta a kulesot a jeles kutya és lett nagy szomorúság. A jóismerősök mind megjelentek a végtisztességre és kellő sziverősítések után elhatározták, hogy kiéneklék a kutyát. Rágyujtott a legjobb torku bodi a gyászdalra:

Elvégeztem gazdám
Rámbizott munkámat,
Befutottam földi
Pályafutásomat.
Arra kérlek gazdám,
Ne rugdost fiamat,
Mert ezzel ástad meg
Korai siromat.

Lett erre nagy sirás-rivás. A kötényekbe és ingujjakba törültek az omló könyeket. Az éneklés után nagy tor következett, amely eltartott másnap reggelig.

Tel. Princeton 2584-R.

DR. MAJOROS JÁNOS

MAGYAR FOGORVOS

8820 Buckeye Road, Cleveland, Ohio

Bendelő órák: Hétköznap délelőtt 9-től este 8 óráig. — Vasárnap 2—5 óráig

**TANÁCSOT
ORVOSSÁGOT**

a legjobbat

Dr. VARGA JÁNOS

óhazai gyógyszerész adja

1299—2nd Ave. (68-ik St.)

NEW YORK.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI AR:

Amerikában egy évre	\$3.00
4 hónapra	\$1.00
8 hónapra	\$2.00
Magyarországra egy évre	\$3.50

A DONGÓ CIME:

1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act, of March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS

MEGFIGYELÉSEI

HIRTELENÜL lecsapott közénk a menykő és most nagy a kavarodás mindenfelé. Még a Verhovay Segélyegylet szájráncu kavargása is háttérbe szorult Áldássy miniszteri tanácsosnak az amerikai magyarságról tett bárdolatlan és minősíthetetlen kijelentése után. Ez a szerencsétlen tökfilkó, aki véletlenül a belügy-minisztérium kivándorlási osztályának két balkezű főnöke, néhány napos new yorki kávéházi élmények alapján megállapította, hogy a háboru előtt csakis tolvaj, csirkefogó, senkiházi magyarok kerültek Amerikába.

Valami husz esztendővel ezelőtt a "Budapesti Hirlap" volt olyan kedves, hogy ezeket írta: "Európa népességének szeméjtét

veti át az Óceán tulsó oldalára." Ez a kedves megjegyzés régen íródott, de azóta se tudtam elfeledni s néhanapján még álmodban is ökölbe szorult a kezem. Szörnyen fájt ez a gyalázatos, megbélyegző kijelentés, mert hiszen már akkor is annyi derék, becsületes magyar ember örölte le itt életét csak azért, hogy kenyeret adhasson odaát nélkülöző fiókjainak és valamikor egy tenyérnyi darabot szerezhessen abból az áldott magyar földből, amit egypár rangos családnak osztogatott ki évszázadokon át a dicsőséges osztrák császári kegy, amiért még most is a nyavalya töri a talpnyalók seregét.

A nagy világégés után legalább külsőleg megváltozott odaát a rólunk való vélekedés. A titulás urak hozzádörgölődtek "Európa szeméjtéhez" és mézbe mártott pennával becéztető nevet osztottak ki nekünk csak azért, mert így "pénz állt a házhoz". Mi ugyan válaszolhattunk volna "a róka és a holló" jólismert meséjének említésével, de nem tettük, hanem szívesen adtunk, amit adhattunk. Adtunk pedig nem köszönetért, nem a mézes-mázos szavak hatása alatt, hanem adtunk azért, mert magyarok és mert becsületes emberek vagyunk. Adtunk a minket szülő hazának, adtunk a vérünkből való véredeknek, akiket mészárszékre hurcolt a talpnyaláson trónoló császári örület.

Sőt a piszkos arculesapás után is adunk, de nem holmi titulás sehonnaiaknak, talpnyaló lakájoknak és léhütő semmittevőknek, hanem adunk a magyar hazának, annak a magyar népnek, amely oly szerencsétlen, hogy még a nagy világvérzésben se tudta magáról lerázni a kullancsokat. Mi

nem hirdetjük a gyűlöletet és erőszakot, de az idegenjárásban is szeretjük a jobb sorsra érdemes magyar fajt, az agyonnyomoritott Magyarországot és ha annak hivatott, vagy hivatlan vezetői nem tudják levetkőzni a régi örületet és nem tudnak becsülettel dolgozni a magyar faj szebb jövődjéért, akkor igenis arra fogjuk biztatni a vérünkből való magyar népet, hogyha másként nem lehet, akkor kapával-kaszával zavarja ki a templomból a farizeusokat. Mert hogyan akarják visszaszerelni az elszakított részeket, az idegenbe lökött testvéreket azok, akik a mindenét fölkináló amerikai magyarságba is belerugnak minden ok nélkül a hivatalos nagyképködés sáros bagariájával?!

Tanács

A következő tanácsot adja egy ember a fiának:

— Vigyázz fiam! Szent-György naptól Szent-Mihályig ne hadd el a bundádat.

— De miért, hiszen ekkor már nyárvan, — mondja a fiu.

— Épen azért, mert Szent-Mihály naptól Szent-Györgyig ugyanis minden ember őrzi bundáját, de Szent-Györgytől Szent-Mihályig csak az okosak.

Földrengés

Földrengés volt nemrég egy vidéki városkában. Nem valami veszedelmes dolog, de egy kis pusztítást mégis okozott.

Mikor aztán elvonult a szerencsétlenség, a polgármester elindult megtapasztalni a földrengés következményeit. Egy szociális érzékkel megáldott polgármesternek ez kutyakötelessége.

Benézett többek között a polgármester a tanítóhoz is:

— Na, nem estél el a földrengéstől — kérdezte tőle.

— Nem én — mondta a tanító — a földrengéstől sohasem kell félni egy ilyen földhözragadt szegény embernek.

A STRIMFLI

© THE INTER-RACIAL COUNCIL

„A pénz olvasva jó”,
A mondás így tartja;
Mert ki buta halként
Száját nyitva tartja:
Elcsurran a pénze
S üres lesz a marka.

Bankban vón a helye
Megdolgozott pénznek,
De sokan a bankra
Tamáskodva néznek
S így kerül a „dohány”
Markába penésznek.

Eldugják strimflibe,
Ócska szalmazsákba
S üti őket folyton
Rettentő félsz hátba:
Mikor is kel egyszer
A jó pénznek lába?

A strimfli nem való
Pénznek, hanem lábnak;
Mert ha öreg strimflin
Egyszer lyukat vágnak:
Örök bucsut mond a
„Dohány” a gazdának.

KIS KOMÉDIÁK

A HERCEL SZANATÓRIUM

Dr. Hercel professzort, a vakbelek nagymesterét, súlyos baleset érte nemrég. Automobilja összeütközött és a szilánkok komoly sebeket ejtettek az arcán.

A balesethez rögtön kivonultak a mentők és első segítségben részesítették a kiváló orvostanárt.

Szépen bekötötték és beemelték a mentőkocsiba.

— Hova hajtsunk? — kérdezte a mentőkocsis.

— Hogy hova — mondta a mentőorvos — hát hova? Nagyon természetesen a Hercel szanatóriumba.

— Csak oda nem — nyögte erre közbe Hercel.

— Miért nem a Hercel szanatóriumba? — űdeklődött a mentőorvos.

— Azért — nyögte tovább a beteg tanár — mert a Hercel szanatórium nagyon drága.

VILLAMOSSÁG

Dr. báró Eötvös Lóránt egyetemi professzor a gyakorlati vizsgáztatás híve. Nem megy könyvek és szabályok után, nem címek szerint kérdezi a vizsgázót, hanem beszélget. Beszélgetés közben felvetődik egy szó, megkérdi aztán, hogy mi az.

A legutóbbi vizsgákon eléje került egy hallgató, a ki nem nagyon készült el és főleg a villamosságról nem tudott semmit. Elhatározta tehát magában, hogy diskurálás közben a villamos szót a viláért sem ejti ki.

Leül vizsgáznai és azt kérdi tőle a professzor:

— Mondja kérem, mi az: a mi az utcákon megy végig és csenget.

— Szemeteskocsi.

— De gyorsan megy végig az utcákon és csenget, mi az?

— Bicikli.

— Nem.

— Mentőkocsi.

- Nem.
- A Kutzer kocsija.
- Nem. Mondja kérem, hol lakik maga?
- Ujpesten.
- És hogyan jön be Ujpestről?
- Gyalog.
- De mit csinál, ha nagyon sürgős dolga van?
- Futok.
- És megbukott.

A KOLDUS

Egyik előkelő lipótvárosi bankárunk kint nyaralt valamelyik szomszéd faluban. Igen kedélyesen teltek el a napok, csak az okozott bosszúságot a bankárcsaládnak, hogy nemcsak a nyaraló, de még a környék összes koldusai is felkeresték őket, sokat hallván már eddig is jótékonyaságukról.

Egy szép napon beállit az udvarba egy fess, fiatal, magasnövésű hitsorsos, akiről a cselédség nem is sejtette, hogy koldulni akar és a bankár elé vezették.

A bankár meghallva a kérelmét, így szólt:

— Nézze barátom, maga fiatal, erős ember, magának dolgozni kellene, nem koldulni!

— Igen, igen, — válaszolt a fiatal ember — de ha nem kapok munkát!

— Dehogyan nem kap; nézze itt van ez az öl fa, egy keresztény ember felvágja nekem öt koronáért, de mivel maga zsidó, hát magának tiz koronát fizetek érte.

A fiatal hitsorsos kellemetlen helyzetbe került, de egy pillanat mulva már derülten kérdezte:

— Egy keresztény felvágja öt koronáért?

— Igen!

— Lenne szives talán akkor egy kereszténnyel felvágatni öt koronáért, a másik öt koronát pedig nekem adni!

FELHIVÁS

az Abaujmegyeiekhez, de különösen a Garadna és vidékéről kivándorolt magyarokhoz.

Kemény György, az öreg Dongó 25 éves írói jubileumára kiadandó „Album”-ban minden magyar ember nevének benne kell lennie. Felkérem az összes földieit az őszülő költőnek, hogy címüket velem minél előbb közölni sziveskedjenek.

Tisztelettel

Dr. MAJOROS JÁNOS,
a Nagybizottság titkára
8815 Buckeye Rd. Cleveland, O.

VETERÁN PESTA

régi amerikás és Zöldfülü Marci

MARCINK, hát amondó vagyok, hogy igen viszket a tenyerem, oszt szeretném valakibe belétörülni, de legjobban abba a ténsurba, aki elkukkantott ide hozzánk egy kis időre, kiülte magát valami kávéházba osztég mikor hazament, hát aszt merte rólunk mondani, hogy mink csak kiszőkött tolvajok, csirkefogók, meg kódisosok vagyunk. No, hát asztat a füzfán fütüülő rézangyalát annak a zaldásos nevü ténsurnak, hát ha eccer a kezem közé kerülne, ugy megtapogatnám, hogy akkorákat nyögne, akárcsak egy betegágyas asszony. Mer ami sok, hát sok!

Mink ugyan nem vótunk se áldásos, se áldástalan tanácsosok meg egyéb léhütő fityfenék, de legtöbben mégis csak becsületes emberek vótunk meg vagyunk. Oszt a magyar hazát is szerettük legalább ugy, mind a tanácsos urak, akik közül sokan tán egy tál lencsésjér is eladnák a tisztelt hazát. Meg azutég ha mán csakugyan ojjan rongy népek vagyunk, hát akkor meg mit dicsérnek unosuntalan agyba-föbe, hogy még a zingünket is odaaggyuk. Hászen adtunk mink meg aggyunk is, oszt még köszönetet se várjunk érte, de azér aszt mán mégse érdemeltük meg, hogy minden számár belénk rughasson csak azér mer mink nem vagyunk hozzájuk hasonló titulás marhák.

Ugylátszik, hogy egy csomó magyar uracskából csak nem lesz soha szalonna. Oszt a zeszők se gyün meg addig, ameddig jól kúpán nem ütük őket ásóval-kapával azok a magyarok, akik dógoznak meg döögölnek a magyar földér, amibül pedig nekik csak ugy lyut valamiske, ha Amérikába gyünnek oszt döggé dógozik magokat, hogy drága pézér vehessenek egy darabkát a zédes hazájok föggyibül.

Hát ténsurak lassabban az agarrakkal, mer még eccer lesz Budán kuttyavásár!

Detroiti dolgok

TANÁCSKOZÁSOK voltak az egyik magyar egyletnél. Az alapszabályok módosításáról volt szó s a titkár olvasta a módosításokat. Többi között pedig ezeket: "Amely tag pedig meghal és nem tesz jelentést az egyletnél, az segélyre nem számíthat." Az általános nevetés juttatta a titkár eszébe, hogy a halott bajosan jelentkezhet.

Az egyik magyar "dráj szalon"-ba beállított három ánglius. A szalonban a bártenderen kívül öt szittya busult. Az új koszcimerek közül kettő lement a pincébe, a harmadik pedig föntmaradt. A bártender gyanakodni kezdett és nagyóvatosan lopakodott a lakásba vivő ajtó felé. Mikor már közel volt, nagyot ugrott és futott vészettül. Mikor az öt szittya meglátta a bártender menekülését, megkezdődött a visszavonulás. A szittyák is megugrottak. Az ánglius koszcimerek egyedül maradtak a szalonban és mivelhogy a zörgetésre se ment ki senki, hát szépen otthagyták az üres szalont.

Régi jóbarátunkat, a népszerű Gegus Józsefet megbicskálták a feleserek, merthogy tűzbe jött a vakbele. Hát ki gondolta volna, hogy ennek a tisztán látó magyarnak ilyen buta vakbele legyen?! No, de Gegus Jóska nem olyan magyar, hogy kifogjon rajta egy hitvány vakbél. Nemsokára megint legény lesz a talpán és pedig vakbél nélkül.

HONFITÁRS!

Rángassanak téged annyi oldalról, mint a Verhovay egyletet, ha le nem szurod a betegeket a Dongóért!

A boszú

Az indiai harbori bodi ruhát csináltatott és tíz dollár foglalót adott a szabónak, aki azonban kiesire szabta a ruhát és így a bodi nem váltotta ki, inkább otthagya a foglalót. Dühös lett ezért a szabó és elhatározta, hogy boszút áll a bodin. A minap elment a bodi egy ismerős házhoz és kölesön kért egy maeskát, merthogy náluk sok a patkány. A maeskát bedugta egy zsákba s ugy vitte hazafelé a nagykabátja alatt. A szabó meglátta a bodit s azt hitte, hogy "holdvilágot" visz. Rögton szaladt a rendőrségre és jelentést tett a dologról. A bodit nyakon csípték és bevitték az állomásra, ahol kinyitották a zsákot és "holdvilág" helyett kiugrott belőle a kandur. A rendőrök most nagyon mérgesek és nem lenne esoda, ha ők szabnának a szabóra "óberkót"-ot.

Megható eset

A mult héten meghalt egy hazánkfi, aki két évig nem fizetett a Dongóért, amint nevezni szokta, "az ő kedves lapjáért." A boldogult még végrendeletében is megemlékezett "az ő kedvelt lapjáról", mert meghagyta, hogy küldjék tovább a Dongót egyik barátja címére.

MAGYAR

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

Temetéseket elvállal a legfényesebbtől a legegyszerűbbig a legjutányosabban

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 WEST JEFFERSON AVE
DETROIT, MICH.

Telefon: Cedar 175

BOLYONGÁS KÖZBEN

A MINAPÁBAN belekezdtem a bolyongásokba, azután abbamaradt és most már alig is emlékszem arra, hogy mit ígértem akkoriban. Igaz, hát azt mondtam, hogy a Springer bátyámnál végigevett ebédre meg a clevelandi civódásról mondok el egyet-mást. Miután pedig az ebéd kellemesebb, mint a civakodás, hát előbb inkább szólok az ebédre, amibe ugy esőppentem bele, akárcsak Pilátus a krédóba. No, de Pilátusnak sem ártott, nekem pedig használt. Egyszóval Johnstownban voltam s úgy délelőtt féltizenegy tájon benyitottam a Springer bátyánk szabóműhelyébe. A kopogásra egy bájos kislány jött az üzletbe és megkérdezte, hogy mi járatan vagyok? Angolul kérdezte és én angolul válaszoltam, hogy Mister Springert keresem. A válasz az volt, hogy még alszik, de ha kívánom, ugy fölkeltek. Dehogyan is kívánom! Még az kellene, hogy miattam megzavarják bárkinek is az ő gyönyörűséges földi álmát!

Elköszöntem illendően és mentem másfelé. Ott újból az volt a válasz, hogy a ház ura nyugoszik és aluszik. A harmadik helyen se volt más a felelet. Ejnye, gondoltam, itt ugyan alaposan kivesszük részüket az alvásból. No, de vasárnap volt és a hetedik napon a biblia szerint még az Ur is megpihent.

Miután pedig csülökig ért a frissen esett vizes hó, elhatároztam, hogy újból benézek Springer bátyáinkhoz. Hát ezuttal sikerült a dolog, mert erősen cigarettázott az öreg, de hirtelenül sehogyse tudott megismerni, mert-hogy a kislánya jelentése szerint valami ángliusz kereste. Az az ángliusz pedig én voltam. De hogy leadtam a szót, akárcsak a kapuvári telefonya, hát lett nagy kezelés. Nagy beszélgetésbe keveredtünk, előkerültek a régi jó idők s mikor végül el akartam köszönni, hát azt mondja Springerné asszonyom, hogy kész az ebéd. Én ugyan nem ebédre mentem, de a szíves kínálás elől nem térhettem ki és így igazi vendég lett belőlem. Örülök is, hogy így került a dolog, mert az igazán finom ebéd elfeledtette ve-

lem, hogy csülökig ér kívül a lucskos hó, hogy mindenki alszik Johnstownban és senki se nagyon kínálja az előfizetést. Ellenben panasza van mindenkinek, hogy nincs pénz, de azért "csöndesezés" közben komának szólított magyarok szépen le tudják nyomkodni a száz dollár "kosztot" koponyánkint. Ez nem sok!

Utközben sokféle megesik az emberrel. Néha még szerencséje is akad. Nekem például fölkinálták egy helyen a kántori állást, merthogy ifjú koromban belekontárkodtam a "papi bizniss"-be, hát a kántorságot is elláthatnám. Elhárítottam magamtól a tisztességet, mert attól tartottam, hogy hátha a hivattal még ész is ad az isten. Azóta holmi egyleti cikkezésben nagy jóakarattal holmi szerkesztői állásra is igen ajánlott az én Ilonka honfibarátom. De hagyjuk el ezeket a kitüntetések. Én most újabb bogarat vettem a fejembe s belefogtam a washingtoni és lincolni idők verses megírásába. Magyar nyelven verses formában akarom megírni a két nagy korszakot, hogy ezzel le-rójjam némi részben hálánkat Amerika iránt, azután pedig valamicske jóindulatot élesszek itt a mi szülőhazánk iránt, amelynek nyelvén írták meg először a két nagy korszakot egy-egy nagyobbterjedelmű hőskölte-ményben.

Azért tehát ne kínáljon nekem senki hivattal, de inkább fizessen meg szépecskén, akinek fizetni valója van a Dongónál. Mert nekem nagyon, de nagyon sokat kell látnom és tanulnom, hogy becsülettel megfeleljek annak a munkának, amibe belevágtam a lelkem és eszem baltáját.

Most jut eszembe, hogy Áldassy ténsurnak még igaza lesz, mert Clevelandból azt írja nekem Balogh Károly honfibarátom, hogy a január elseji Dongóban közölt januári naptári részben három percnyi család van. Azt írja, hogy januárban a nap 19 perccel kel korábban és 37 perccel nyugszik későbbben, vagyis ez összesen 56 perc és nem 59, mint azt a naptári rész mutatja. Hát ez nagy hiba, mert ha lopjuk is a napot, de már

percekben csalni nem szabad. Én ugyan nem vagyok kalendárium csináló és hirtelenében nem tudom, hogy mit tegyek azzal a három percnyi külömbözettel. De azt hinném, hogy csapjuk a február hónaphoz, mert azt ugyis nagyon rövidre szabták és így ráfér legalább az a három perc. Legyen egyszer a február hónapnak is jó dolga.

A civakodás már megint kiszorult, de az mindig ráér, mert ugyse fogyunk ki belőle.

Kemény György

CSEREPEK

Lelki szemeink ha multba tévednek
S rántór az ábránd és emlékezet;
Számadásán egy fecsért életnek
Csak könny és sóhaj fog testvérkezet.

Rég tova tűntek s fakultak a képek
Jóismerősök mégis előttünk;
Mind letört álmok s csalóka remények
Melyeket egykor lelkünkől szőttünk.

S e törött álmok színes cserepei
Minden ereklyénk leghűbb barátunk;
Vándorutunknak kopott emlékei
Kísérnek csak ha tuskéken járunk.

TAR KÁLMÁN

SZIVES TUDOMÁSUL

AKRONBAN Toback József honfiktársunk volt szives elfogadni a Dongó beteglátogatását. Ajánljuk őt az ottani magyarok jóindulatába.

SZIVES TUDOMÁSUL

ALMÁSSY JÁNOS ur meg van hatalmazva NILES (O.) és környékén a Dongó betegeinek fölvetelére és

MEGJELENT A

SZINHÁZI UJSÁG

eredeti képekkel és érdekes olvasmányokkal
telt 68 oldalas

UJÉVI SZÁMA

Minden Stand-en kapható. Előfizetési ára egy évre \$2.00.

Mutatvány szám ára 15 cent.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
350 EAST 86TH STREET
NEW YORK CITY

A RECSKI CSIKÓ-LYUK

Írta: KEMÉNY GYÖRGY

MIKSZÁH KÁLMÁN, a "nagy palóc" híressé tette az ő jó palócait. Jómaga is vérbeli palóc volt, s ismerte a palóc eszejárását. A magyar embert csak az ismeri igazán, aki tisztában van a magyar eszejárással. Már pedig a magyar ember eszejárása nagyon is változatos. A ravaszkodó székely "góbé", a parádés "matyó" és az ó-val beszélő "palóc" tetőtől-talpig magyar, csak hogy mindegyiknek más és más az eszejárása.

A "bikavérről", Dobó Istvánról, no meg az egri bucsukról híres Eger város körül egészen a felhőkbe verődő Mátraig lakik a palócok sok mindenféle válfaja. Az egri is palóc, de már nem vérbeli. A "hóstyák"-nak tisztelt városvégeken szinte egy-egy külön faluba verődve laknak a szőlőműveléssel foglalatostkodó egri palócok, vagyis helyesebben "cikrák". A régi korból visszamaradt "fertálmesteri" intézmény erősen divatozik náluk még ma is. Szinte gyönyörűség látni a "fertálmester"-eket, amint egy-egy sátoros ünnepen fölvonulnak ezüstcsattos tógáikban a "nattemplomba", amint az egri "cikra" az érseki templomot tisztelgeti.

Az egri palóc úgy viseletben, mint szóbeszédben különbözik a szomszédos ugyanis térdigérő, százzrétű vasalt szoknyákban jár, s ha két valamicsodás fejéreseléd egymás mellett riszál egy-egy török időkből maradt keskeny utcán, ott bizony nem mehet el mellettük emberfia. Legtanácsosabb behuzódni valami kapualjba, míg elshognak a vasalt szoknyák.

Azután meg az egri palóc a nyílt magánhangzókat szereti, míg a vidéki palóc ó-ra kanyarít mindent; fejérsége pedig bokátverő szoknyákban jár. A parázs verekedés rögtönzésében mégis nagyon hasonlítanak egymáshoz, s itt csak az a különbség, hogy az egri kapáslegény bicskával intézi el lovasias ügyét, a vidéki pedig inkább hol "botval", hol "kapaával."

Az Eger mellett fekvő Egerszalók palócai messzeföldön híresek. Hasonlók a mecenzéfi "mánták"-hoz,

akik között emberemlékezet óta nem lakik zsidó. Azután meg híresek a szalókiak a templomukról is, amely jólismert bucsujárárhely. Büszkéik is rá a szalóki palócok, s hogy tultegyenek mindenen, az egyik hirneves reverenda-szabóval olyan kanonoki reverendát varrattak Nepomuki Szt. Jánosra, a templom védszentjére, hogy az egri nagyprépost is megirigyelhetné. Csak azt nem szeretik a szalókiak, hogy ha valaki a toronyuk irányában érdeklődik. Tudnivaló ugyanis, hogy a szalóki templom tornya nem a templomra van építve, de külön áll a templom mellett. Nagy tornyot akartak ugyanis építeni a szalókiak, csak hogy a templom nem bírta volna el a torony súlyát. De ők nem akartak engedni a "nattoromból" és így odaépitették a templom mellé.

A szalókiak irigy szomszédai azután kisütötték, hogy a torony megunta a dolgot és egy éjszaka lelépett a templomról. Csak hogy erről nem tanácsos a szalókiak előtt hangosan diskurálni; mert könnyen beverődik az ember koponyájára.

De most veszem észre, hogy én itt beszélek mindenről, csak éppen a recskei csikó-lyukról nem szól a nóta. A visszaemlékezés paripái elragadtak és újból egri diáknak képzeltem magam. Megelevenedtek előttem a büszke "fertálmesterek", a kackiás egri lányok, a szőlővel borított, tarfejű Eged-hegy és sok más egyéb. És elémdobban a valósággal herkules-termetű, néhai Ignics tanár, aki minden esztendőben hatszor leadta a recskei csikó-lyuk történetét és nagyokat kellett rajta nevetni; mert különben megharagudott a derék tanár ur.

Hát szóval a recskei csikó-lyuk története a következő: a magyar szabadságharc vége felé, amikor a segítségül hívott muszka-seregek rajzottak a magyar földre, ugyancsak megrémültek a palócok. Hajmeresztő mesék kerültek forgalomba a mindent felfaló muszkaokról és bizony kiki igyekezett elrejtgetni a holmicskáját.

Az egyik recskei ember a párhónapos, gyönyörű csikót nagyon féltette

a muszkáktól. Sok töprengés után végre elhatározta, hogy kiviszi a határba, ahol is egy domboldalon volt egy kőlyuk, s abba dugja a csikót. Kivitte és nagynehezen be is tuszkolta a csikót a kőlyukba. Naponta hűségeesen eljárt etetni és itatni a szép csikót. Így tartott ez hetekig. Mikor végre elmúlt a muszka-veszedelem, kiment a recskei ember nagyboldogan és haza akarta vinni a féltett csikót. Igen ám, csak hogy a csikó időközben megnőtt és a palóc nem tudta kihuzni a szűk nyíláson.

Azóta sokat emlegetik a recskei csikó-lyukat. A derék Ignics tanárnak minden tanítványa tudta a recskei csikó-lyuk történetét, s ha egy-egy palóc-szekér dőcögött az egri utcákon és csikó is volt a lovak mellett, megkérdezték a hamis diákok a szekéren szemlélődő palóc atyafitól:

— "Hé, bácsi! kende is Recskre való?"

Clevelandban az öreg Laczkót
Jól ismeri minden magyar;
Keresse föl "dráj szalonját".
Ki "száraz" sört inni akar.
Kufferját is elmuffolja
Laczkó truckja nagyon hamar.

LACZKÓ JÓZSEF, 8107 Rawlings.

Cleveland, O. Tel. Princeton 2366-B

GEGUS TESTVÉREK

EGYEDÜLI MAGYAR VAS- ÉS
FESTÉK KERESKEDÉSE.

A disznóölések idejét éljük,
ne feledje el, hogy náluk kap-
ható a legjobb minőségű valódi
HURKATÓLTÓ .. \$2.65
ÁRA MOST CSAK
8130 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI
PÉLDABESZÉD

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál
kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó
intézete, amely a legjobban berendezett
a városban.

Betegszállító kocsik állanak rendelkezésre. Lakodalmakra és keresztelőkire a legjobb gépkocsikat tartja.

8923 BUCKEYE ROAD

CLEVELAND, OHIO.

MINDKÉT TELEFON.

Bethlehem környékéről

ÚJÉVKOR selyem bluzt vett az egyik bodi ajándékba, de mivel nem tudta a "szájzot", hát csak úgy taláalomra vette. Mikor azután elvitte a "görli"-nek, hát volt szörnyülködés, mert a bluz rettentő nagy volt. A bodi erre kapta a bluzt és visszavitte kicserélés végett az üzletbe. A stóros bodi azonban bosszút akart állani a vásárlón és a világ minden kincséért se volt hajlandó kicserélni a bluzt. A vásárló erre olyan dühös lett, hogy alaposan kupán billentette a stóros bodit. A dolog a "szklájér" elé került és 25 dollárt sóztak a vásárló bodi nyakába. Most azután azon alkudoznak a bodik, hogy közösen viseljék a költséget, merthogy hibásak voltak mindketten.

Nagy mulatság volt Szilveszterkor Bethlehembben az Önképzőkörnél. Jól is ment minden úgy esti tíz óráig, de akkor megjelent egy miszisz a vidékről és kereste a miszterét. Meg is találta egy csinos görlivel és a dühös miszisz héja módjára csapott le a galambok közé. Elkezdett lármázni: "Gyertek ki"! A miszter nem volt kapható eleinte a párbajra, de hogy szégyent ne valljon a görli előtt, mégis csak kiballagott s a görli követte félösen. No, de azután kívül a sötétben volt alapos parádé és "ereszd el a hajam"!

Nazarethben disznóölés volt és mivel a gazdának fájt a keze, így megkérte egyik ismerős bodiját, hogy lássa el a disznó bajját. A bodi három helpert vitt magával, kihuzták a kocát az ólból és a hentes odabökött neki a nyakához. Egy kis sivitás után elterült a disznó, a hentes erre győztesen körülnézett, egyik lábát a disznó hasára tette, balkezét a csipőjére illesztette, jobb kezével pedig nagyokat sodort a bajsán. Egyszer csak felugrott a koca, fellökte a bodit és futott a világba. Valami egy órai hajsza után elcsipték a disznót és akkor a fájós kezű gazda bökött neki oda de

ugy, hogy azonnal beadta a kulcsot. Azóta nem igen szereti a hentes, ha disznóölésről beszélnek előtte.

Allentownban járt ujév napján a Dongó beteglátogatója s a hátralékosok keresése közben ott találta az egyiket a domboldalon, amint egy nagy sürgönypóznát ölelgetett. A beteglátogató érdeklődni kezdett, hogy mit akar a miszter az oszloptól, amire a miszter csókolgatni kezdte a jeges póznát és azt mondta, hogy az az ő élete megmentője és nem meri ott hagyni. A beteglátogató odaszólt, hogy menjen vele, mert uagys beszélni akar a miszterrel a Dongó elő-

fizetése miatt. A miszter erre még jobban elfehéredett és olyan görcsösen szoritotta az oszlopot, hogy csak azzal együtt lehetett volna őt elmozdítani. De azért a beteglátogató biztosította, hogy röviden újból ott lesz és reméli, hogy oszlop nélkül beszélhet vele. A miszter erre nem szólt semmit, s még azt is csöndesen mondta.

Rudyard Kipling, a világhírű angol költő visszautasította a legnagyobb angol érdemjelet. Hát a költőknek még Angliában is van hátgerineük.

A Magyar Bányászlap

Himlervillére költözött.

és az új otthonból, a magyar bányászok városából sokkal jobban tarthatja kezét a amerikai magyarság ütőerén, mint eddig. ::

A lap tényleges szerkesztését **HIMLER MÁRTON** vette át ismét, akinek szavát mindig megértették Amerika magyar bányászai.

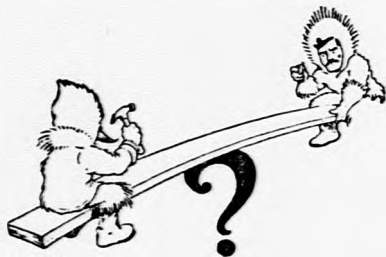
Azok a magyar bányászok, akik olvasni akarják

A BÁNYÁK MUNKAHIREIT,
A BÁNYÁSZÉLET KÜZDELMEIT,
AZ AMERIKAI MAGYAR KÖZÉLET
igaz megvilágítását,
A MAGYARORSZÁGI HELYZET
egyenes megbirálását és
A MAGYAR BÁNYÁSZOK
JÁLLALATAINAK KIÉPÍTÉSÉT,

rendeljék meg a **MAGYAR BÁNYÁSZLAPOT**

EGY ÉVRE **2** DOLLÁR.

CIM: MAGYAR BÁNYÁSZLAP, HIMLERVILLE, KY.

Mit irnak az előfizetők?

Engedje meg, hogy én is háborgassam egypár borzas sorral. De sokat harcoltam önmagammal, vajjon mit is tegyek: megtartsam-e a Dongót, vagy nem? Hogy miért, azt esetlenem nem kell, mert ugyanis tudjuk, hogy nehéz napokat élünk a munkaviszonyok miatt. Amellett még én hatodmagammal vagyok és így csak annál nehezebb a megélhetés. De hát mégis csak itt küldöm a három beteget a messze North Westből, mert kell hogy megosszuk a kenyerünket és támogassuk a magyar irodalmat, azt a magyar irodalmat, amelyből az igazság csillaga ragyog mifelénk még a tréfákból is. Üdvözlöm Kemény urat a 25 éves újságírói jubileuma alkalmából és kívánom, hogy a Kemény Album öröme és büszkeségére legyen ugy önnek, mint családjának és az egész magyarságnak, különösen pedig azoknak, akik a Dongót nemcsak olvassák, hanem a betegeket is beküldik. Boldog újévet kívánok az egész Dongó családnak családommal együtt.

St. Paul, Minn. Farkas János

A rossz munkaviszonyok miatt félbemaradt előfizetésemet megújítom, s remélem állandóan, mert nem tudok se a Dongó nélkül lenni, se kölcsönadott számot potyán olvasni.

Chicago, Ill. Kálnoky Imre

Itt küldöm a 3 beteget a Dongóért, mert 15-én lejár majd az előfizetésem és én nem akarok hátralékos lenni. Az öreg Dongónak ezüst lakodalma és 25 éves újságírói jubileuma alkalmából azt kívánom, hogy 50 éves jubileumát is megérhesse a mi öreg Dongónk jó erőben, egészségben és fiatalos kedvben. Az óhazába is megrendelem ezt a kedves kis élelpet az én jó öreg szüleimnek, mert tudom, hogy ha berepül Becsre a Dongó, akkor az egész község dongani fog tőle.

Avella, Pa. Karikás Kálmán

Sokszor olvasom a Dongóban, hogy nagyon sokan vannak a hátralékosok. Nézetem szerint ez nem helyes, mert aki nem akarja a lapot, az egyszerűen írja meg, hogy nem kell tovább

küldeni. Aki pedig rossz helyzetben van, azt is megírhatná. Bizony én magam is elég rossz helyzetben vagyok, mert már második éve nem dolgozom, de azért nem kívánom el a másét. Itt küldöm egy évre a 3 beteget.

St. Louis, Mo. Lipokatity János

Bocsánatot kérek, hogy elkéstem az előfizetéssel. Egy hónap óta már a Dongót se merem a kezembe fogni, mert attól félttem, hogy összeszid Samu. Itt küldök 3 beteget a Dongóra és egy felet a Samunak, hogy jó barátok maradjunk és ne feledje el az egri magyar szokást.

Avella, Pa. Egri Ferenc

ÉRTESETÉS

BETHLEHEM (Pa.) és környékén TÓTH KÁROLY ur a Dongó beteglátogatója. Ajánljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

SZIVES TUDOMÁSUL

KABAI JÁNOS és BEKO BÁLINT honfitársaink elvállalták a Dongó beteglátogatását Virginia államban. Ajánljuk őket a magyarság jóindulatába.

Jóralaló magyarok

Az újév alkalmából a következő jóralaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Kiss János Northampton, Csaba Imre Perth Amboy, Toback József Akron, Tolvay Lajos Canton, Molnár S. Cudahy, Tóth Károly Bethlehem, Demeter K. József New York, Sápos M. J. Duquesne, Kotroczó L. György, Gary, Fodor K. József Aurora, Papp Ferenc Trenton, Almássy János Niles, Szécskay György Pittsburgh, Mihók Sándor Youngstown, Tóth Pál Passaic, Szathmáry József Trenton.

Fogadják mindnyájan a Dongó köszönetét! Reméljük, hogy a Dongó 20-ik születésnapja alkalmából megszólal minden jóralaló magyar.

ÉRTESETÉS

Milwaukee-ban és környékén Fodor R. D. ur vállalta a Dongó beteglátogatását. Ajánljuk őt az ottani magyarok jóindulatába.

ÉRTESETÉS

West Virginia és Kentucky államokban ZIMMERMAN J. ÁRPÁD ur megvan hatalmazva a Dongó betegeinek fölvetelére és nyugtázására.

THE PEOPLES STATE BANK

MEMBER FEDERAL RESERVE BANK

A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

Alaptőke, fölösleg és elosztatlan haszon \$14,000,000.

PÉNZT ELFOGAD BETÉTRE ÉS CHECK-SZÁMLÁRA.

Pénzküldés idegen országokba.

Delray-i fiók:

7870 WEST JEFFERSON AVENUE, DETROIT, MICH.

Takarékoskodjon vagy szolgáljon. Melyiket teszi ön? Ha mostan nem takarékoskodik, mindig szolgálni fog, mert soha sem fogja tudni megragadni a kínálkozó alkalmakat.

Kezdje meg a takarékoskodást most. A PEOPLES STATE BANK 22 fiókot tart fenn üzletfeleinek kényelmére.

TALÁNY

Far $\frac{S}{A}$ g $\frac{far}{K}$ csusz III a szá

MI EZ?

A megfejtés díja: egy szép könyv.
A megfejtés beküldésének határideje: 1922 február 4.

Az 1921 december 15-iki számban közölt talány megfejtése:

HÁROM A TÁNC.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Nagy Józsefné, Hornyák J. A., Pintér Ferenc, Belenszky Jánosné, Bermann Rózsika, Nagy János, Ungvársky András, Simkó János, Köteles Károly, Marczis Sándorné.

A jutalmul kitűzött könyvet Pintér Ferenc (Bethlehem, Pa.) nyerte meg.

ÜZENETÜNK

Áldáss ténsurnak
Szól az üzenetünk,
Aki nagy kevélyen
Tört pálcát felettünk.
Szerinte tolvajok,
Koldusok s rongy népek,
A kik szárnyszegetten
Itt a partra léptek.
Sok szenvedésünkért
Ime így fizetnek
S még jónevünket is
Dobják az ebeknek.
No, hát azt üzenjük
Az Áldássyoknak,
Ha bőrükben nyugton
Most se maradhatnak:
Jöjjenek át ide,
Őket szörnyen várjuk;
Minden stóla nélkül
Még meg is béráljuk.

FÖLDIKÉM!

Borotváljon meg az anyósod, ha ellopod a más Dongóját!

W. H. SCHWARTZ Első magyar ügyvéd és hitelközjegyző
Ohio államban, 512 Society for Savings épületében, Cleveland, O.
Telefon: Cuhahoga central 3350—R. Bell Main 5720.

DR. FARKAS GÉZA

5000 DOLLAR BIZTOSITEK
:: AZ ALLAMNAL ::

és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi Magyarországi és itteni peres ügyek gyors tanács és hójójege.

FORDULJON HOZZAM BIZALOMMAL.
1958 Genesee Street Toledo, Ohio

Még az öreg is

Böhm Károly buffaloi plebánosa következő levelet írta az Amerikai Magyar Népszavához:

“Az áldástalan Áldássy-ügyre vonatkozólag én, — ki a clevelandi püspökségnek Magyarország hercegprimásához intézett kérelmére, ennek ajánlólevelével, még 1892-ben vándoroltam ki, s ki az első években mint az egyedüli róm. kath. magyar pap, a magyarajku hívek lelki szükségleteinek kielégítése végett, ugyszólván az egész Amerikát, egyik óceántól a másikig beutazni kényszerültem, s így módomban volt a magyar bevándoroltak erkölcsi minőségéről elég alaposan meggyőződni — annyit mondok, hogy: bár még nem verkedtem senkivel, s most, mint mondják, ahhoz már öreg is volnék: de Áldássyval, a kijelentéseimért, amennyiben azok csakugyan úgy hangzottak volna el, amint azt az Amerikai Magyar Népszava január 2-iki száma hozza, megtudnék verkedni is. Biz' én.

Berkó urnak a háboru előtt bevándorot amerikai magyarság becsületének érdekében tett lépéseimért a legmelegebb elismerését tolmácsolja — de a lapja karácsonyi mellékletének az összeállításán, hol az Isten Fia csak a “Názáreti Ács”, a new yorki állatkert Gabong nevezetű majombestijája pedig egy emberfeletti, embertípus, egy cseppet sem épülve

BÖHM KÁROLY, plebános.”

Hátha mán az öreg ur is így beszél, mit szóljunk mi fiatalabbak?!

A bélyeg

Chicagoba ment az expediti üzlet-ember és rögtön értesítette hogylétéről az otthonvalókat levélben, de elfeledett bélyeget tenni a levélre és így a posta előbb értesítette a címzetteket, hogy küldjenek bélyeget és akkor kapnak levelet. Mire a levél megérkezett, az üzlet-ember is otthon volt. Ezért a feledékenységért egy napi szobáristumot kapott a miszisztól és pedig dohány nélkül.

Ha valaki feledékeny, ezt mondják róla a vidéken:

— Ez se tesz bélyeget a levélre.

MAGYAROM!

A farsangot is bőjtöld végig, ha potyan olvasod a Dongót!

A DONGÓ POSTÁJA

A. F. A tréfát kidongjuk. Ugy lát-szik, hogy a nóta ott is csak a régi. Az ugynevezett jóvilágban éppen ugy panaszkodtak, mikor ujságra kellett előfizetni. Az ujságra való fizetés mindig panaszos.

A. J. A betegeket köszönettel vet-tük, a tréfát kidongjuk.

K. K. Köszönet a jókívánságért is meg a betegekért is. Sok ilyen derék előfizetőre lenne szüksége a Dongónak.

V. L. A küldött dolog belekerül a Dongóba.

V. F. Az irás elég sok. Máskor is szivesen látjuk, de hagyjon békét a plajbásznak.

P. A. Szerencsés utat! Reméljük, hogy az óhazában is felvidítja majd a Dongó.

E. C. A betegekért köszönet, a tréfa is sorra kerül.

D. J. Ebből is lesz valami.

T. K. A küldött verset fölhasználjuk.

Kovács Olivér perth amboyi honfitársunkat figyelmeztetjük, hogy az idő halad. Azt mondják, hogy szóból ért az ember.

M. V. Magára nézve igaza volt Áldássy ténsurnak.

Több dologról máskor szólunk.

FÖLDIKÉM!

Legalább a boldog ujesztendő öröme szurd le azokat a régen várt betegeket!

DR. L. H. HERBERT

volt ezredorvos

2225 W. JEFFERSON AVENUE
Detroit, Mich.

WEISS MÓR

HAZAI ÓRÁS és ÉKSZERÉSZ

THE JEWELER

7902 West Jefferson Avenue
Detroit, Mich.

ELAD NAGYBAN és KICSINYBEN

FEBRUÁR

TÉLUTÓ 28 NAP

BŐJTELŐ HAVA
RÉGENTE: HALAK HAVA

A hó és hét napjai	Róm. katolikus naptár	Protestáns naptár	Uj görög (görög kath.) naptár	Nap		Amerikai ünnepek:	
				kelte	nyugta		
1 Szerda	Ignác pk. vt.	Ignác	Trifón	7.30	4.58	Február 12. Lincoln születése. Törvényes ünnep Connecticut, Illinois, Minnesota, New York, Pennsylvania, North Dakota és Washington államokban. Február 22. Washington születése. Missouri állam kivételével az összes államokban törvényes ünnep.	
2 Csütörtök	*Gyertyasz. B. A.	Karolin, Britta	J. Kr. bemut.	7.28	4.59		
3 Péntek	Balázs vt. †	Balázs, Egon	Simeon és A.	7.27	5.01		
4 Szombat	Korz. András	Ráchel	Izidor	7.26	5.03		
6. Vas. V. vas. Vizker. után. Kath. ev. A jó magról és a konkolyról. Máté XIII. 24-30. — Prot. ev. ugyanaz; olv. Kor. III. 12-17. — Uj gör. ev. A vámos és farizeusról. Luk. XVIII. r. 89. sz.							
5 Vasárnap	A. 5. Ágota	A. 5. Ágota	A. Triodium	7.24	5.05		
6 Hétfő	Dorottya sz. vt.	Dorottya	Bukol	7.22	5.06		
7 Kedd	Romuald	Tódor	Partén pk.	7.21	5.07		
8 Szerda	Math. János hv.	Aranka	Tódor vt.	7.20	5.09		
9 Csütörtök	Apollónia sz.	Abigél, Póli	Nicefor vt.	7.19	5.11		
10 Péntek	Erna, Elvira †	Elvira	Karalamp	7.17	5.13		
11 Szombat	Dezső püspök	Bertold	Balázs vt.	7.15	5.14		
7. Vas. Septuagesima. Kath. ev. hasonló mennyeknek országa a családos emberhez. Máté XX. 1-16. — Prot. ev. ugyanaz; olv. Kor. I. 9, 24-10, 5. — Uj gör. A tékozló fiúról. Luk. XV. r. 79. sz.							
12 Vasárnap	A. Hetvened v.	A. Lidia, Lili	A. Hetvened	7.14	5.15		
13 Hétfő	Levente	Ella, Levente	Martinián	7.12	5.17		
14 Kedd	Bálint áld. vt.	Bálint	Auxent	7.10	5.18		
15 Szerda	Fausztin vt.	Csombor	Onezim	7.09	5.20		
16 Csütörtök	Julianna sz. vt.	Juliánna	Pamfil vt.	7.07	5.22		
17 Péntek	Donát vt. †	Donát	Tyr. Tódor	7.05	5.23		
18 Szombat	Simeon pk. vt.	Konrád	Leó pápa	7.04	5.25		
8. Vas. Sexagesima. Kath. ev. Midón nagy sereg gyült egybe. Luk. VIII. 4-15. — Prot. ev. ugyanaz; olv. Kor. II. 11, 19-12, 9. — Uj gör. ev. Az ítéletről. Máté XXV. r. 106. sz.							
19 Vasárnap	A. Hatvanad v.	A. Zsuzsanna	A. Hushgy. v.	7.02	5.26	Hold fényváltozásai: ☾ Első negyed 5-én 5 ó. 52 p. d. e. ☽ Holdtölte 12-én 2 ó. 18 p. d. e. ☾ Utolsó negyed 18-án 7 ó. 18 p. d. u. ☽ Ujhold 26-án 7 ó. 48 p. d. u. ☾ Földközéleben 12-én délben. ☽ Földtávolban 26-án 4 ó. d. u. 1-én a nap hossza 9 ó. 28 p., a hó végéig 1 ó. 26 p. nő.	
20 Hétfő	Aladár	Álmos	Leó pk.	7.00	5.28		
21 Kedd	Szeverian pk.	Eleonóra	Timót	6.59	5.30		
22 Szerda	Péter széki.	Gerzson	Eugeniai vtk.	6.57	5.32		
23 Csütörtök	Damiáni Péter	Alfréd, Dömj.	Polikárp	6.55	5.33		
24 Péntek	Mátyás aps. †	Mátyás	János f. mg.	6.53	5.34		
25 Szombat	Géza vt.	Géza	Taráz	6.52	5.36		
9. Vas. Quinquagesima. Kath. ev. Magához vevé Jézus a 12-ét. XVIII. 31-43. — Prot. ev. olv. Kor. I. 13, 1-13. — Uj gör. ev. A mennyei kincséről. Máté VI. r. 17. sz.							
26 Vasárnap	A. Farsang v.	A. Sándor	A. Vajhagyó v.	6.50	5.37		
27 Hétfő	Leánder pk.	Ákos	Prokóp	6.48	5.39		
28 Kedd	Román ap.	Elemér	Vazul	6.46	5.40		